

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การดำเนินการทดลอง
4. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนพลตำรวจปีการศึกษา 2544 โรงเรียนตำรวจภูธร 2 จังหวัดชลบุรี ที่มีคะแนนความท้อแท้ในระดับตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไปและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 12 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. แบบวัดความท้อแท้
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทรรศนะใหม่โดยจิตสำนึกตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

1. แบบวัดความท้อแท้
 - 1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความท้อแท้
 - 1.2 ศึกษาแบบวัดความท้อแท้ของแมสลาช (Maslach burnout inventory) ของ กิติ แสงเทียนฉาย (2531) ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2533) และ กุณฑล ตรีวรารักษ์ (2536)

ที่ได้แปลและปรับปรุงไว้ โดยสร้างขึ้นตามแนวคิดความท้อแท้ของแมสลาห์ให้ได้ข้อคำถามที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1.3 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นจำนวน 64 ข้อ ปรีกษาอาจารย์ที่ปรีกษาก่อนนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการวัดก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

1.4 นำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรีกษา ได้จำนวนข้อ 76 ข้อ

1.5 นำแบบวัดที่ผ่านการตรวจแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนพลตำรวจ ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนตำรวจภูธร 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

1.6 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 ตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .2 ออก ได้จำนวนข้อคำถามของแบบวัดทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ จากนั้นจึงนำแบบวัดที่ได้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่โดยจิตสำนักตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีการให้คำปรึกษาตามเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่โดยจิตสำนักตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส จากเอกสารของ Professor Imelda V.G. Villar และงานวิจัยของ จุฑามาศ แทนจอน (2544) วิชุดา บำรุงยศ (2544) และพวงทอง อินใจ (2544) ตลอดจนประสบการณ์การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคต่างๆ โดยวิทยากร Professor Imelda V.G. Villar อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญประจำ De-La Salle University ณ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 2-3 กันยายน พ.ศ. 2543 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษา

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่โดยจิตสำนักตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ให้สอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้โดยแปลและปรับปรุงจากโปรแกรมของ Professor Imelda V.G. Villar

2.3 นำโปรแกรมนี้ไปให้ประธานและกรรมการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

2.4 แปลโปรแกรมนี้เป็นภาษาอังกฤษ ส่งกลับไปให้ Professor Imelda V.G. Villar ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

2.5 นำกระบวนการของการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคการสร้างทรงคนะใหม่โดยจิตสำนึกที่ปรับปรุงแล้วส่งอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำโปรแกรมนี้ไปฝึกปฏิบัติและทดลองใช้ในการให้คำปรึกษา อย่างน้อยจำนวน 20 ครั้ง เพื่อให้ผู้วิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทรงคนะใหม่โดยจิตสำนึกตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

2.7 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามเทคนิคการสร้างทรงคนะใหม่โดยจิตสำนึกตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสไปทดลองใช้กับนักเรียนพลตำรวจโรงเรียนตำรวจภูธร 2 จังหวัดชลบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขร่วมกับประธานและกรรมการ

2.8 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ในการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research design) เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคการสร้างทรงคนะใหม่โดยจิตสำนึกที่มีต่อความท้อแท้ของนักเรียนพลตำรวจโรงเรียนตำรวจภูธร 2 จำนวน 12 คน โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน ทำการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (two-factor experiment with repeated measures on one factor) ซึ่งมีรูปแบบเทคนิคการวิจัยตามแบบแผนการทดลอง (Winer, Brown & Michels, 1991, p. 509) ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

	b1		bj		bq
a1	G ₁		G ₁		G ₁
a2	G ₂		G ₂		G ₂

โดย

a1 แทน กลุ่มควบคุม

a2 แทน กลุ่มทดลอง

b1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

b2 แทน ระยะหลังทดลอง

b3 แทน ระยะติดตามผล

G1 แทน จำนวนคนที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทรงสนะใหม่โดย
จิตสำนึกตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

G2 แทน จำนวนคนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทรงสนะใหม่
โดยจิตสำนึกตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

การทดลอง

การทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

1. ระยะก่อนทดลอง จัดให้นักเรียนพลตำรวจทำแบบวัดความท้อแท้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
แล้วคัดเลือกนักเรียนพลตำรวจที่มีคะแนนความท้อแท้ในระดับตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป
และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ได้จำนวน 12 คน สุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
กลุ่มละ 6 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อจับคู่เข้ารับการทดลองหรือควบคุม โดยยึดค่าคะแนน
ความท้อแท้ที่ได้ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเป็นคะแนนระยะก่อนการให้คำปรึกษา (pretest)

2. ระยะทดลอง

2.1 ปฐมนิเทศน์และสร้างสัมพันธภาพ โดย การให้คำปรึกษาแต่ละครั้งจัดให้กลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นสมาชิกทดลองและควบคุมทั้งหมดมาพบผู้วิจัยเพื่อปฐมนิเทศและนัดหมาย วัน
เวลา การวิจัย

2.2 ให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสโดยใช้เทคนิคการสร้าง
ทรงสนะใหม่โดยจิตสำนึกกับนักเรียนพลตำรวจกลุ่มทดลอง จำนวน 1 ครั้ง เป็นรายบุคคลใช้
เวลาประมาณ 40 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการให้คำปรึกษาด้วยตนเอง

3. ระยะหลังทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบ
วัดความท้อแท้ทันทีหลังจากที่ดำเนินการ ข้อ 2.2 ดำเนินการที่ละคู่จนครบ 6 คู่

4. ระยะติดตามผล เว้นระยะติดตามผลนาน 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดความท้อแท้อีกครั้ง หลังจากที่ได้ดำเนินการข้อ 2.2 ดำเนินการที่ละคู่จนครบ 6 คู่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือผ่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้กำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร 2 เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย
2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้วดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนในการทดลองที่กล่าวมาข้างต้น และรายละเอียดดังภาพที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง	สัปดาห์ที่ 1 pretest	สัปดาห์ที่ 2 ให้คำปรึกษา, posttest	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5	สัปดาห์ที่ 6 follow up
ทดลอง	☐	X , ☐	_____	_____	_____	→ ☐
ควบคุม	☐	— , ☐	_____	_____	_____	→ ☐

หมายเหตุ เครื่องหมาย X หมายถึง ทดลองให้คำปรึกษา
 เครื่องหมาย ☐ หมายถึง ได้วัดความท้อแท้
 เครื่องหมาย — หมายถึง ไม่ได้ทดลองให้คำปรึกษา

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วน เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated-measures analysis of variance : one between-subjects variable and one within-subject variable) (Howell, 1997, p. 458,

โดยภาษา QBASIC ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม (อาจารย์ประจำภาควิชา
วิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา) และเมื่อพบความแตกต่างทำ
การทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls procedure)